

عنوان مقاله:

بررسی موسیقی در نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات تاریخ و تمدن ایران و اسلام، دوره 3، شماره 2 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فاطمه حاجی قاسملو - مدرس موسسه غیرانتفاعی شمس تبریزی خوی، دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

رقیه سلطان بیگی چورسی - مدرس موسسه غیرانتفاعی شمس تبریزی خوی، دانشجوی دکتری تاریخ و تمدن ملل اسلامی

مریم غرائمی - مدرس موسسه غیرانتفاعی شمس تبریزی خوی، دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

موسیقی مجموعه اصوات و صداهایی است که احساس غم یا شادی از شنیدن آن ها حاصل می شود. بزرگان نظرانی بسیار ارزشمند بر این مجموعه اصوات ابراز داشته اند. اصل اسلام موسیقی که به غنا منجر شود را حرام اعلام کرده و مسلمانان را از آن بر حذر داشته است. در این مجموعه بر آن هستیم که بعد از تعاریف و ایراد نظرانی در رابطه با موسیقی کلام قرآن و همچنین حضرت رسول (ص) را نیز آورده ایم و به کلام حضرت امیر در نهج البلاغه و همچنین حکمت های آن بزرگوار نیز پرداخته ایم، با توجه به مستندات نظر ایشان را در این باره اثبات کرده ایم.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه، علی (ع)، موسیقی، غنا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1502642>

